

ELINTARVIKEHANKINTARYHMISTÄ 130

PUHE MOSKOVAN TYÖLÄISTEN KOKOUKSISSA KESÄKUUN 20 p:nä 1918

LYHYT SANOMALEHTISELOSTUS

Käydessäni Moskovan työläiskortteleissa tulin lujasti vakuuttuneeksi, että kaikki työläisjoukot pitävät elintarvikehankintaryhmien muodostamista välttämättömänä. „Epäileväisesti” suhtautuvat asiaan vain kirjaltajat, jotka tavallisesti elävät muita työläisiä paremmin porvariston kustannuksella, joka sanomalehdissä julkaisemillaan parjauksilla myrkyttää köyhälistöä. Laajojen työläisjoukkojen tietoinen suhtautuminen Venäjän vallankumouksen sellaiseen peruskysymykseen kuin taisteluun nälänhätää vastaan antaa minulle oikeuden luottaa siihen, että sosialistinen Venäjä suoriutuu menestyksellisesti kaikista tilapäisistä vaikeuksista ja vanhan järjestelmän jälkeensä jättämästä rappioutilasta. Siinäkin tapauksessa, ettemme onnistuisi tekemään nopeasti loppua tshekkoslovakialaisista (mikä on kovin epätodennäköistä), voimme kuitenkin elää kaksi viimeistä vaikeaa kuukautta uuteen satoon asti niillä suurilla viljavarastoilla, joita kulakit ovat piilottaneet Voronezhin, Orelin ja Tambovin kuvernementeissa. Elintarvikekysymys on vallankumouksemme kipein kysymys. Poikkeuksetta kaikkien työläisten on käsitettävä, että taistelu viljasta on heidän oma tehtävänsä.

Elintarvikehankintaryhmät asettavat tehtäväkseen vain auttaa viljaylijäämien kokoamista kulakeilta eikä harjoiteta kylissä (kuten vihollisemme yrittävät jo etukäteen maaseutua pelotella) jonkinlaista kaikkien ja kaiken rosvoamista... Korvaukseksi viljasta tullaan ehdottomasti antamaan kankaita, rihmaa sekä koti- ja maataloustarvikkeita.

Asia tullaan järjestämään sillä tavalla, ettei maaseudulle lähetettäviin hankintaryhmiin pääse lyöttäytymään mukaan

huligaaneja ja veijareita, jotka pyrkivät aina kalastamaan sameassa vedessä. Parempi on lähettää sinne väkeä vähemmän, mutta tarkoitukseen kelpoista.

Tosin on ollut sellaisia tapauksia, että hankintaryhmiin on päässyt tunkeutumaan horjuvia, selkärangattomiakin työläisiä, joita kulakit ovat lahjoneet pontikalla. Mutta siihen on kiinnitetty huomiota... Jokaisen hankintaryhmän mukaan lähtevän työläisen menneisyydestä täytyy olla tarkat tiedot. On tiedusteltava tehdaskomitealta, ammattiliitolta ja myös puoluesoluilta, minkälainen on se henkilö, jolle työväenluokka uskoo näin tärkeän tehtävän.

Monissa tehtaissa puoluetoverit eivät halua ottaa hankintaryhmiin „puolueettomia”. Mutta aivan suotta. „Puolueeton”, mutta täysin rehellinen henkilö, josta ei voida sanoa mitään pahaa, saattaa olla sangen arvokas toveri nälkäänäkevien sotaretkellä viljan hankkimiseksi.

Sellaisille luokkatietoisille hankintaryhmille Kansankomissaarien Neuvosto antaa mahdollisimman suurta apua niin rahan, kankaiden kuin myös aseiden muodossa.

Tärkeää vain on, että työläiset kävisivät toimeliaasti ja mahdollisimman pian käsiksi tähän heidän omaan tehtäväänsä — taisteluun nälänhätää vastaan!..

„Bednota” № 69,
kesäkuun 21 pnä 1918

Julkaistaan „Bednota” lehdessä
tekstin mukaan